

El Congost

Redacció i Administració
Passeig Oliveres, núm. 2

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL
ANY 4 — La Garriga, 1 de març 1936 — Núm. 73

Subscripció: Un any, 6 ptes.
Número solt, 20 CENTIMS

Notes electorals

DIVISIÓ ENTRE ELS CIUTADANS

Potser el major dany que produí la campanya electoral passada, fou el d'haver contribuït a enfondir les distàncies, ja de temps massa pregonas, entre dues meitats d'un mateix poble que, per la força de les coses, han de viure en tracte permanent. Sortosament la mà de l'autoritat ha sabut contenir en límits normals la manifestació externa d'aquesta virulenta aversió pels de la banda contrària, existent en el cor de molts.

Mai, com ara, havíem notat en el Bisbe Torras i Bages la seva qualitat de patriarca provident de la nostra terra. Anys ha, ell ensenyava a pregar perquè fos foragitat de Catalunya «l'esperit de discòrdia», i fossin ajuntats «tots els seus fills amb cor de germans». Que lluny estem d'assolir aquest ideal!

A més cal recordar que els cristians, ultra aquestes raons patriòtiques, tenim el deure d'evitar aquesta funesta divisió, per raó del precepte que ens mana estimar l'enemic.

CONFUSIONISME

Una de les coses que produïa major pena durant el període electoral, era la confusió d'ideals en les dues candidatures en lluita, motivada per la injusta i absurda llei electoral vigent a tot Espanya. Vegeu com l'explicava el Dr. Cardó, en «La Veu de Catalunya», a l'inici de la campanya: «De l'una banda, us inviten a defensar l'ordre, a barrar el pas a la revolució; de l'altra banda, a salvar la llibertat del perill feixista, a eliminar la guerra, a defensar el pa quotidià dels treballadors. Fins ací, tots tenen raó, perquè no costa gens de trobar temes de justícia que estirin l'adhesió de la gent. Però després hi barregen la religió, i us trobeu que si voleu defensar la religió a les urnes heu de combatre aparentment causes tan justes com les esmentades, a les quals, nosaltres catalans, hem d'afegir la de les reivindicacions irrenunciabls de la nostra

terra, que aquest afany malsà de referir tots els plets a la qüestió religiosa també ha volgut convertir en lema d'una de les dues meitats abraonades. Així s'aconsegueix de comprometre ideals i creences sagrades, carregant-los l'odiositat d'actituds injustes, o la responsabilitat de fracassos deguts a errors o defectes purament humans».

ESPURNES DE BONDAT

Acabem de dir que en la ideologia dels qui han triomfat hi ha llambregades de veritat i justícia. Si no meresquessin crèdit les autoritzades paraules que hem transcrit, podríem encara adduir, ultra la impossibilitat de l'error absolut, la improbabilitat —anàvem a dir impossibilitat— que una tan gran quantitat de ciutadans pugui decidir-se solament en favor de la maldat i la injustícia. I aquí veiem confirmat el nostre optimisme fonamental: «perquè si el resultat vol dir afany de justícia social, sabem que no hi ha fórmula més justa ni més exacta que la que l'Església patrocina amb una visió meravellosa. Si el neguit és un sentiment de perdó, ningú no pot parlar-ne amb més autoritat que els deixebles del que morí perdonant els seus butxins. Si és un sentiment de Pàtria, aquí teniu el diví Mestre que plorava presentint el desastre del seu poble!»

La nostra tasca serà, doncs, de palesar que aquests conceptes són cristians i despullar-los dels seus afegitons repugnants.

LA IMPIETAT

Però la veritat és que amb aquestes engrunes de bondat han triomfat els ideals de violència i d'impietat que cuiden d'ofegar-les. Tothom sap la cruesa amb què Largo Caballero excitava les passions de la multitud; i tots sabem que la Constitució que es prometé aplicar i les seves lleis complementàries contenen preceptes obertament persecutoris de la nostra Església Catòlica.

(Passa a la pàgina 3)

ADOBS DE
BARRAU Y C.^{ia}

REPRESENTANT

X. Albó i Molins

PATATES - CEREALS - DESPULLES

BARCELONA: Via Laietana, 48 - 5. nt 2.^a
Llotja: Taula núm. 83 - Telèfon, 21566

VIC: Telèfon, 56

**SINDICAT
AGRICOLA**

CEREALS
ADOBS

MOLI ELECTRIC

Balneari Blancafort
La Garriga

Aigües termals radiactives - Reuma - Artritis - Hipertensió arterial
Enfermetats de la pell - Esgotats del sistema nerviós per «surmenage»
Padïda intel·lectual - Convalescències - Post-operacions - etc. etc.

Especialitat en la taula de règim, en la qual es
segueix amb tota cura les prescripcions facultatives

Confort modern, cuina excel·lent, cura de repòs, aire sec, clima ideal

Un conte de Ramon Llull

El lleó i la llebre

En una gran selva, una vegada hi havia un lleó que tenia dret a menjar tots els animals de la rodalia. Les altres bèsties, però, també havien de guanyar-se la vida: qui havia de cercar fruits i arrels, qui buscar ous dels nius, qui furejar pels caus, qui caçar animals més petits; més amb l'angúnia que el lleó els atraparà, no es treien l'esglai de sobre, ni menjaven ni caçaven, ni feien res de bo.

Tots es posaren d'acord i van demanar al lleó que no cacés més; que s'estigués quiet a casa seva, i li asseguraven un animal del seu gust per a cada dia. D'aquesta manera tots els altres viurien tranquils pel bosc, sense temences i sobresalts.

El lleó acceptà l'oferta, i cada matí veia arribar l'animaló que li havia tocat en sort d'ésser devorat.

Un dia la malastruga va caure a una llebreta molt eixerida. La por de morir la feia retardar; s'anava entretenint pel camí, i cada hora que passava li semblava que era massa aviat per anar a la panxa del lleó.

A la fi va arribar... El lleó va començar a fer uns grans crits i a renyar-la, perquè encara estava dejú!

—Oh, senyor, va dir la llebre, excuseu el retard! La culpa no és meva. M'han entretingut. Aquí prop he trobat un gran lleó que se'm valia menjar; jo m'he fet escàpola perquè sóc vostra.

—Un altre lleó al bosc, dius? Oh! vaig a cercar-lo.

—Jo us acompanyaré, senyor, i aniré tot davant, Seguiu-me, senyor, si us plau.

Marxen. La llebre va manar el lleó davant d'una gran bassa d'aigua tancada per una alta i ampla paret.

—Senyor, heus aquí el lleó dintre de l'aigua.

La fera s'enfila i veu la seva pròpia imatge reflectida dins l'aigua. Creu que és un altre lleó i s'hi tira per barallar-lo.

L'espavilada llebreta va restar dalt del mur fins a tenir la seguretat que el seu enemic era ben negat.

Totes les bèsties de la selva n'estigueren més que contentes.

Notes electorals

(Ve de la pàgina 1)

I en veure que la majoria s'ha decidit pels qui parlaven així, cal tenir la sinceritat de reconèixer que la major part dels catalans no pensa ni sent en cristià. Si el poble fos cristià no hauria votat en majoria la irreligiositat, per més justes i magnífiques que fossin les promeses de benestar econòmic. Es que l'apostasia de les masses, sobretot les masses obreres, qualificada per Pius XI com «el gran escàndol» del nostre segle, és un fet consumat ja a casa nostra.

LA TASCA NECESSÀRIA

Més, no és aquesta l'hora de lamentacions estèrils, ni d'entretenir-nos massa en petiteses anecdòtiques. Es hora, conegut el moll del problema, de cercar-hi solució. I si aquell rau en la descristianització del po-

ble, aquesta haurà de consistir en tornar el Crist a la societat. Cal, per això, la realització completa de les doctrines socials de l'Església, tant en la seva part estrictament social —relacions entre amos i treballadors—, com en la que fa referència a l'estructuració de l'estat, a l'envigoriment de la família, etc., en una paraula: en totes i cada una de les activitats socials. Més, aquesta no és obra de violència, ni d'un sol dia, ni pertoca a uns quants. Es obra de convicció i de reconquesta espiritual, de formació i de proselitisme. Es l'Acció Catòlica en el sentit ample i efectiu de les Encíclics papals. Es, si voleu, un treball obscur, amagat, de resultats llunyans, però l'únic segur, complet i redemptor.

J. MAURÍ

Decoració sobre cristall / Gravats-rètol
Vidrieres artístiques / Cristalls i vidres

Germans Dachs

OFICINES I TALLERS:

Mata, 10 / Telèfon, 23.858

BARCELONA

Ll. Fortuny Fauria

Sastre

Trajos estan extra a mida

120 ptes.

Banys, núm. 7 — Telèfon, 9

LA GARRIGA

PLANXES ACANALADES per a cobertes
DIPOSITS per a líquids, de totes cabudes
TUBERIES per a conducció, baixants i desaigües
PLANXES LLISES per arrimadors i cel-rasos
CANALS — CUBELLS — XEMENEIES — SAFAREIGS
«ORNALIT», plaques decorades per façanes

Representació i dipòsit
per a la venda:

JOSEP RUAIX

Carrer dels Banys, 73 - La Garriga

FETS i COMENTARIS

D'eleccions — El passat diumenge, dia 16, es celebraren amb tota normalitat, les eleccions, al nostre poble. Els resultats foren els següents:

Resultat de les Eleccions a Diputats a Corts realitzades el passat diumenge dia 16 de febrer 1936

DISTRICTE PRIMER

	Ordre	Esquerra	Abstencions	Cens
Secció 1. ^a	176	126	125	427
Secció 2. ^a	130	164	142	436

DISTRICTE SEGON

Secció 1. ^a	252	113	158	523
Secció 2. ^a	199	146	153	498
Totals	757	549	578	1884

Resultat en favor de les Dretes, ha estat de 208 vots.

Per tal de poder-los comparar amb els de les altres eleccions, donem a continuació, els següents:

Eleccions a Diputats a Corts del dia 19 de novembre de l'any 1933

DISTRICTE PRIMER

Secció 1. ^a	167 (Lliga)	119 (Esquerra)
Secció 2. ^a	112 »	135 »

DISTRICTE SEGON

Secció 1. ^a	239 »	88 »
Secció 2. ^a	180 »	120 »
Totals	698 »	462 »

El resultat en favor de les Dretes, fou de 236 vots.

Eleccions a Regidors Municipals del 14 de gener de 1934

DISTRICTE PRIMER

	Lliga	Esquerra	Abstencions	Cens
Secció 1. ^a	164	79 i 47	154	444
Secció 2. ^a	126	23 i 50	158	417

DISTRICTE SEGON

Secció 1. ^a	241	43 i 59	189	532
Secció 2. ^a	203	89 i 48	165	505
Totals	734	294 i 204	666	1898

El resultat en favor de les Dretes fou també de 236.

El Carnestoltes — Potser amb no tanta animació com altres anys, han passat aquestes festes precursors de Quaresma. Tant a l'Alhambra, com al Círcol de Recreu, hi hagué a les tardes i a la nit, força contingent de públic.

Vetlla de desgreuge — Foren bastant concorregudes les funcions religioses de les tardes, com també la vetlla, durant el dia.

Millores municipals — Continua, amb gran activitat, la construcció de clavegueres, en la nostra població.

Accident — Durant una de les sessions de ball, a l'Alhambra, el nen Jordi Vila Monràs, caigué des de la galeria a platea. Sortosament, les conseqüències no han estat tan desagradables com es temia.

Desitgem un prompte restabliment.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

El temps — En aquests últims dies, el temps s'ha enfredorat de mala manera. Bertí i Tagamanent es cobriren de neu... i mentrestant no vol ploure.

Lleva d'enguany — Els minyons de la lleva d'enguany, no pogueren ésser tallats el dia fixat, car no hi havia nombre suficient de regidors. L'acte tingué lloc el dimarts.

Naixement — L'esposa del nostre amic senyor Benedicto, ha deslliurat feliçment una xamosa nena, que fou batejada el passat dijous.

L'enhorabona als pares i familiars.

Primera Comunió — S'anuncia per al dia 29 de març, la festa de la Primera Comunió. Els infants tenen tràfec amb la doctrina; els pares... amb els vestits.

Sessió municipal — El passat diumenge, dia 23, tingué lloc la reunió consistorial ordinària, a la qual assistiren els regidors d'esquerra processats pels fets del sis d'octubre, llevat del senyor Ventura que, per defunció, fou substituït pel corresponent suplent.

Fou una sessió molt moguda.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Activitats de la F. J. C.

Campionat de basquetbol — Avui, s'inicia la 2.ª volta d'aquest interessant campionat. Els nostres reben la visita del Cardedeu.

Pròxima renovació de Junta — El dia 19 d'aquest mes, es renovarà la Junta del Grup, tal com es fa anyalment.

Revisió trimestral — Tindrà lloc el dia 8 vinent, la revisió trimestral del Vallès Oriental. En ella es plantejarà una ponència sobre l'esport.

LA NOSTRA

FULL FEMENI

FULLS D'UNA VIDA

Avui, si veniu, farem una cosa que no està gaire bé. Ja és gosadia el convidar-vos hi! Però, és tan temptador! Es tracta d'entrar a la cambra de la Neus i anar de dret al calaix on s'hi amaga, resguardada per un pany, una cosa que potser us interessarà. Com ho he pogut saber? No us hi encaparreu que no us ho diré pas.

Allà dins, hi trobarem una llibreta. Obriu-la:

«El meu diari». La Neus escriu el seu diari? Ja ho deu haver envejat d'alguna protagonista de novel·la! Qui sap? Passem hi un xic els ulls. Ja serem discrets.

«Començo el meu diari perquè sento vivament el desig d'esplaiar el meu cor, amb un amic fidel i pacient. Podria trobar una bona amiga, potser sí, però temorenc per temperament, em costa d'encetar confidències».

Si tinguéssim temps! Com ho llegiríem tot! Però ens cal passar via que si ella ens hi atrapés, quina confusió! Com ens excusaríem? Veïam més endavant.

«Avui he experimentat una gran impressió. He anat a casa la Marta, i mentre hi era ha arribat el seu germà, en Salvador. Un moment hem estat sols, perquè l'amiga em cercava unes mostres, que eren el motiu de la visita. Jo no sé que em passava en sentir-me al damunt la mirada insistentment acaroadora d'ell, perquè fa temps que vaig notant que em mira i em parla d'una manera que em deixa tota turbada. —Que m'agrada que hagi vingut! — m'ha dit. —Si? — he contestat amb una veu lamentable. —Es clar! Sempre tinc una gran satisfacció en veure't. — Gràcies. — I res més. Ja és ben poca cosa! Però jo amb la meua imaginació avalotada m'he enfilat amunt, molt amunt a cavall de mil il·lusions esbogerrades. I abans d'anar-me'n al llit — on escric aquestes ratlles — m'he estat una estona de cara al cel, perquè trobava els estels més brillants i l'aire més manyac i cantador...».

Romàntica i tot? Bé, vaja! Les noies gairebé totes ho són una mica romàntiques. Girem uns quants fulls, veïam?

«Tot avui un pensament em turmenta. M'han parlat — i jo n'he restat encisada — de les grans qualitats d'en Salvador, però entre aquestes no he pogut copsar la més lleu indicació de la seva religiositat. Ni amb el seu tracte, deferentíssim amb mi, m'ha deixat entreveure com pensa girat de cara a Déu. Es clar que deu ésser creient, com em voldria que no fos així! El fet de no veure'l a Missa, no vol pas dir que no hi vagi! Però he sentit dir a persones d'experiència que per company de la vida cal triar un home temerós de Déu, car en el matrimoni la il·lusió del primer temps s'esvaeix i si no plana per damunt dels esposos una espiritualitat que sols la dona Déu, s'arriba a la trista situació que jo mateixa he vist amargar la vida de moltes dones. Per la meua felicitat, tinc d'enfrontar la qüestió sense temença».

Cal reconèixer que és assenyada, la Neus. Si totes les noies ho fessin així que se n'estalviarien de llàgrimes! Però, no ens entretinguem. Mirem aquesta pàgina. «Estic trista, molt trista! Beneït paper que m'aconçoques! Que bé que va desfogar hi el cor! En Salvador s'ha rigut de les meves preocupacions. Volia tranquil·litzar-me amb l'ofrena d'una llibertat i un respecte a les meves pràctiques piadoses, però jo he vist que mai seria feliç, si no ens podíem agermanar pels mateixos ideals i sentiments i per això he estroncat la volada de les meves dolces il·lusions. He plorat molt, i ploro encara. Es ben trista la vida! Són ben amargues les il·lusions! No voldria fer-me'n mai més cap! Si pogués aconseguir-ho! Per altra part sento un alliberament, per haver estat a temps a evitar ço que hauria estat el turment de la meua vida. I si és ben trist aixelar belles esperances, quan llur volada és més enjogassada, potser Déu em té preparat un espai més net i clar per a deixar-les hi anar un altre dia amb tota la joia...».

Potser ja hem tafanejat prou! Tornem a deixar-ho tot tal com estava. Que no hi conegui res. Si ho sabia! La vergonya ens envermelliria fins a les orelles! Un altre dia, si tenim ocasió, — i si gosem — ja tornarem, amb el desig de trobar hi el començament d'un idil·li més afòrtunat.

Evolució de l'escola catalana

Són ja molt llunyans els temps que l'escola catalana es distingia sobretot pel seu contingut ideològic. Aquest era aleshores l'eix fonamental, i gairebé tota l'activitat de l'escola girava entorn seu. Però l'Escola catalana ha evolucionat, i sense perdre el seu ideari ha esdevingut escola d'avançada, escola sensible a tota mena d'innovacions pedagògiques.

Això cal dir-ho moltes vegades perquè encara hi ha molts pares que tenen de l'Escola catalana un concepte ben allunyat de la realitat actual. Algunes de les nostres escoles d'ara es poden posar al costat d'aquelles institucions que en altres països han obtingut un renom internacional i que influeixen en l'ambient pedagògic nacional. I tant els locals, com el material, com l'ensenyament i la seva metodització admeten la comparança amb les millors escoles de l'estranger.

Potser n'hi ha alguna que no reuneix totes les condicions que voldríem per a una escola catalana; però no deixa de treballar per tal d'obtenir-les. I els mestres i els pares i la Protectora posen el seu màxim esforç perquè cada escola nostra esdevingui la millor escola del poble, la millor escola de districte.

Aquest millorament constant és perquè les nostres escoles mantenen el seu ideal. I aquest ideal que senten i viuen profundament fa impossible el seu encarcament, la seva fossilització. Una escola nostra no pot esdevenir mai, però, d'un sistema d'escampar amb més o menys èxit uns determinats coneixements; una escola nostra mai pot creure que ja ha assolit la perfecció; cal que visqui sempre amb el daler d'assolir-la.

Tots els pares haurien de pensar que una escola catalana d'avui, dona un ensenyament complet als seus fills, i que ultra això els desvetlla un entusiasme, un sentit ideal de les coses que més tard han d'influir en la vida del futur ciutadà.

I aquest sentit ideal influirà també en el caràcter

de les futures generacions, la qual cosa és molt important per a la col·lectivitat i important, que la manca de caràcter és una de les més fortes dificultats que ofereix l'assoliment del nostre ideal polític.

Per això, i perquè arribi el dia en què cap localitat de Catalunya estigui mancada de la seva escola catalana, és pel que l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, fa insistent la seva demanda de nous socis, per a poder comptar amb els cabals indispensables per a poder portar a terme tan bell ideal.

JOSEP PARUNELLA

CAPVESPRESSO

(FRAGMENT)

Darrera la muntanya gegantina
s'amaga tot rogenç, morent, el sol
el món de l'últim raig lleu s'il·lumina
ni ombra ni claror dolça boirina
que apar saber-li greu deixà'l tot sol.
L'oreig manyagament a cau d'orella
apar que conti als arbres sos secrets
el cap a sota l'ala té l'ocella
i ensomnis d'ideal gentil cabdella
tot retornant al mas per bells indrets
al pas de la ramada prou calmosa
aquell pastor gentil, garrit i fort
que va matar un llop, i ara no gosa
parlà a la porquerola que formosa
amb un cistell al braç torna de l'hort.

† M.ª TERESA DE VILARRUBIA

FULL D'HISTORIA GARRIGUENCA

7

Vida parroquial durant l'any 1699

A 8 DE MAIG

29 — La Apparicio de St. Miquel Arcangel se va ab professo a la capella de Ntra. Sra. del Camí (1) de la present parroquia en la qual se celebra una missa fundada, y se fa lo offertori ab la Vera Creu, al tornar se passa a la capella de St. Gerves (2), y St. Macari al na; y altre se fa commemoració de Son St., al tornar a la Iglesia se canta la Regina Celi devant de Tagament (3) y en la Iglesia la commemoració de St. Esteve, absolta, y benedictio com se ha dit en lo n° 16, en esta professo va sols un curat y lo mestre com se ha dit en lo n° 17.

30 — Despres de la professo se canta un nocturno y laudes de defuncts, y luego un cantar General de Animas en la missa la qual se canta de la Apparicio de St. Miquel, se traen los sis candaleros de plata. Y se fa lo offertori ab la Vera Creu, acabada la missa ab professo se roda la Iglesia cantant absoltes com se dira en lo n° 60.

31 — Las Charitats se distribuexen del Baci de les animes en la forma seguent ço es al que diu la missa 14 sous y 8 sous a cada sacerdot assisteix, y al campaner per lo tocar 8 sous.

A 15 DE MAIG

32 — Sanct Isidro pages se fa professo als pins a hora de missa matinal com lo dia de St. Pere Martir n° 19 — acabada la professo se cantan los goitgs de St. Isidro, y luego se canta la missa en lo altar de St. Isidro (4), per los confreres de la confraria es treu tota la plata, y lo offertori se fa, y a la professo se aporta la Imatge de St. Isidro, la absolta se canta, y las charitats se distribuixen com en lo n° 3 y 4.

A 2 DE JUNY

33 — St. Elm Martir professo cantar en lo

altar de St. Elm (5) amb sa absolta, al ultim, y tot lo demes com en lo die de St. Isidro n° 32 acceptat que a la professo se aporta, y lo offertori se fa ab las Reliquiari, y antes de la missa se cantan los goitgs de St. Elm. Si se esdeve a la octava del Corpus se transfereix al primer die no impedit a arbitre del Rector de la present Iglesia.

A 24 DE JUNY

34 — La Nativitat de St. Joan batista professo y cantar en lo altar de St. Joan (6) per los benefactors de la administracio, lo dames com en lo n° antecedent acceptat que se porta a la professo, y se fa lo offertori amb la Vera Creu y despres de la professo se canten los goitgs de St. Joan.

A 29 DE JUNY

35 — St. Pere y St. Pau apóstols se canta la missa matinal com lo dia dia de la Circumcisió n° 1.

A 16 DE JULIOL

36 — Lo triumpho de Sta. Creu. Se celebra un cantar a hora de missa matinal en lo altar del St. Christo per los confreres de la minerva (7), y benefactors de la Administracio del St. Christo, ab una absolta al ultim, y las charitats com en lo cantar de St. Sabestia en lo n° 3 y 4.

A 19 DE JULIOL

37 — Nostra Sra. del Carme una missa per los conjuges Francesch y Maria Oliveras y Gorchs com en lo n° 6.

A 20 DE JULIOL

38 — Sta. Margarida Verge y Mártir una missa per dits conjuges Oliveras y Gorchs com en lo dit n° 6 (8).

(1) No descriurem ací la capella de la Verge del Camí per haver-ho fet ja amb motiu de l'Aplec fejecista del setembre passat. Solament volem ací afegir que al cim del seu retaule i com un afegifó hi ha instal·lada una imatge de Sant Miquel Arcàngel, de talla un metre d'alçada aproximadament.

(2) La Capella de Sant Gervasi i Protasi és, en l'actualitat, com en aquell temps, propietat de la família Nualart. Posseïm còpia d'un document

de l'any 1139 en el qual es parla de les sufragànies de la parròquia de La Garriga (Vallcarcar, Montmany, Sant Cristòfor) i entre elles s'esmenta «*ecclesiam Sancti Gervasi*», que possiblement estava situada en el mateix lloc que l'actual. Confirma la nostra suposició el fet de trobar-se gran quantitat d'esquelets humans en les immediacions de la Capella; la qual cosa prova l'existència d'un antic cementiri; segurament degut al caràcter parroquial de l'església de Sant Gervasi.

Sembla que l'arxiu de la Seu de Barcelona conserva molt poques notícies d'aquesta antiga Capella.

En el seu campanar hi ha una grossa esquella que hom considera com un ex-vot dedicat als Sants Gervasi i Protasi per un carreter que, havent-los insultat, fou, no obstant, lliurat d'un mal pas, gràcies a la invocació dels dos Sants.

De l'altra banda, la capella no presenta cap particularitat d'interès fora d'un antic reliquiari en fusta que porta la següent inscripció: «*Ex ossibus St. Liborri Ep.*» i posseeix autèntica. El retaule és una senzilla pintura damunt de xarpellera, en el qual hi han les següents inscripcions: «*Augusti XXVII De MDCCXXXII*» i «*Josefus Nualart me fesit*».

(3) Algú preguntarà: —Com és que no es saludava la Mare de Déu de Puig-graciós? —Es que encara no era edificada l'actual església de Puig-graciós (1711).

(4) Actualment no hi cap altar a La Doma dedicat a Sant Isidre. Durant els segles XVII i XVIII procurava del seu culte una confraria. En 1672 el dia de Sant Isidre sortiren administradors «*Francesc Torra de la Riba, lo corent any jurat en Cap d'esta Parroquia, y Joseph Carreras y Boget, fadri, pagés, y a 16 de dits mes i any, se es treia la fabrica o lo retaule y escon de la capella de Sanct Jaume, y se es collocat lo retaule al costat de la porta de la Iglesia y lo escon o banch de la administració prop lo pilar li esta devant*». Junt amb aquest trasllat degué fer-se el de l'altar del St. Crist, car a 26 de maig del mateix any s'havia «*pagat lo que ha costat lo mudar los retaulas de St. Isidro y del St. Christo, que se ha gastat per asso 1 lliura 4 sous*», i encara els administradors es reservaren 5 lliures i 10 sous per a fer la bandera que fou estrenada per la festa del 1675; a l'any següent, per aquest motiu encara hi havien deutes; en 1684 es canviaren els «candeleros vells ab uns de nous» i es comprà un «cobrialtar».

De l'any 1699, que és el que estem comentant, consta el que segueix: «*Diumenge a 10 de maig 1699 foren extrets Administradors de St. Isidro: Pau Torra de la Riba, Gaspar Ros de plassa y Joseph Boget*».

Dimarts a 9 de Juny 1699 donaren compte los Administradors Vells (Isidre Oliveró, Magi Casellas i Joan Noguera) y se trobà que avent pagat los gastos de la confraria y fet daurar St. Isidro, quedaren divent a l'Obra, de cera 3 lliures, 17 sous.—Es pagada esta cera».

En construir-se la nova església, es dedicà un altar a St. Isidre; possiblement el que actualment existeix a l'església gran prové, en part almenys, de l'església de La Doma.

(5) Sant Elm o Sant Pere Telm, nasqué cap allà el 1185, a Fromista de Plasència, s'anomenava també Pere González. Una mofa popular en el dia d'un seu triomf, el mogué a entrar al Convent dels Pares Predicadors de Plasència, en 1219. Fou confessor del rei Sant Ferran III de Castella. Evangelitzà, sobretot, en terres de Galícia. Morí a Tany en 1246. Era gran la seva fama de miracler. Se'l representa amb una teia encesa a la mà dreta i un navili a l'esquerra, com a patró que fou dels navegants.

La devoció a aquest Sant, junt amb St. Pere Màrtir, ambdós de l'Ordre dominicana, són una nova demostració de l'intim lligam existent entre la nostra Catalunya i els frares predicadors.

En parlar de Sant Pere Màrtir, en el full 6 d'aquesta monografia, ja férem esment de la Confraria que procurava del culte als dos Sants; ací podem afegir que era de les que mostrava una major activitat, degut segurament a què d'ella sols en formaven part els joves.

Davant dels administradors Jaume Oliveró, Joan Masachs i Jaume Blancafort el «*dimarts a 9 de Maig 1699 donaren compte los administradors vells y se troba que paguats los gastos de la confraria y les quatre garnatxes feren per los que aportan lo tabernacle quedà 1 sou*».

Aquests mateixos administradors pagaren «*a 26 de Juny 1700 per lo que se gastà per fer lo armari per posar lo oli: ço és 14 sous per lo mestre de casas; 14 sous per lo fuster; 11 sous per lo serraller; 3 sous per lo jornal de manobra; 4 sous per guix*». Segurament aquest armari és encara l'avui empoirat en la paret del costat de l'epístola de la capella del Sant Crist.

Anys a venir, desaparegué la Confraria de Sant Elm i Sant Pere Màrtir, avui però encara a l'altar de la Verge dels Dolors de l'església nova, es veneren en una senzilla pintura.

(6) No podem fer cap ressenya de l'administració de Sant Joan, perquè en el tantes vegades esmentat llibre de les confraries, hi manca el plec que a ella fa referència.

En el retaule de l'altar de Sant Joan, de La Doma, hi ha una imatge de Sant Joan Baptista, entre dos plafons pintats que representen la Immaculada i Sant Joan Evangelista. En ell es noten moltes modificacions. En l'església parroquial actual, hi ha també una imatge del mateix Sant, sota un pobríssim doser, en la capella destinada a baptisteri.

(7) No és d'estranyar que la missa s'apliqués per als confreres de la Minerva, tenint en compte que era aquesta la qui atenia l'administració de l'altar.

(8) Val la pena de recordar la gran devoció que el veí poble de Llerona té per aquesta santa.

Francesc Siper

DENTISTA

LA GARRIGA

Torre Galvey - Telèfon, 101

VISITA:

dimarts i divendres, de 4 a 7

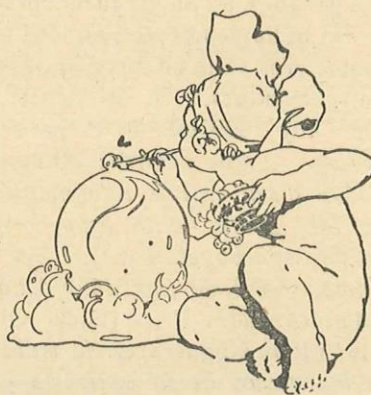
BARCELONA

Fontanella, 6, 1.er - Tel. 21740

VISITA:

dilluns, dimecres, dijous i dissabtes

sabons Barangé

Canari de La Garriga

BARCELONA
Llúria, 23 — Telèfon 20905

Calçats J. GUARDIS

LA GARRIGA

FABRICA DE GASOSES I SIFONS

EDUARD PUJOL

LA GARRIGA

FARMACIA I PERFUMERIA

R. FERRANDIZ

Telèfon, 83 — LA GARRIGA

Productes fotogràfics
Laboratori d'anàlisi

FARMACIA
PERFUMERIA

TORRENT

CALABRIA, 4 — Telèfon, 88

Narcís Dalmau

Transports amb automòbil

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en xai i vedella

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 — Telèfon, 72 — LA GARRIGA

LA CATALANA

Assegurances contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscs Locatiu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

LA PREVISION NACIONAL

Assegurances contra el Robatori, Atracament, Infidelitat
de Dependents, Vidres i Cristalls

Representant a La Garriga: JOSEP CORRONS DALMAU - Calabria, 15

GARRIGUENCs !!

Protegiu
EL CONGOST
amb
la vostra
subscripció

